

Modrost v pregovorih domačih in tujih

Pamet.

Pamet z leti pride in odide.
Vsak ima svojo pamet.
Kolikor ljudi, toliko pameti.
Pameti ne kupiš na semnju.
Pameti nihče ne vljuje.
Komur Bog pameti ni dal, mu je kovač
ne bo skoval.
Pameti ni nikoli preveč.
Pamet je boljša ko žamet.
Ščepec pameti je boljši ko perišče
zlatá.
Pamet se z žlico ne meri.
Pamet je v glavi, ne v bradi.
Več ko je pameti, manj je besedi.
S pametjo si denar pridobiš, z denar-
jem pa ne pameti.
Zastonj se ukvarja, kdor ima pamet
brez denarja.
Pametni se pri ognju ogreje, nespamet-
ni opeče.
Pamet ni zmiraj doma.
Pri pijači gre pamet z Bogom.
Dolgi lasje, kratka pamet.
Pamet in lepota sta redka dota.
S tujo pametjo ne prideš daleč.
Ko pamet spi, srce mreže dela.
Ko pamet umre, pravico pokopljejo.

Reki.

Na pamet se učiti (znati).
Na pameti imeti.
Na pamet vzeti.
Po moji pameti.
Za moje pameti.
Kar moja pamet nese.
Koga pameti učiti.
Pamet si kupiti.
Da bi mu Bog dal to pamet!
Ima večjo srečo ko pamet.
Da bi ga pamet srečala!
Bog daj norcem pamet!
Ob pamet priti.
Ni prave pameti.

Na Gorenjsko!

(Bistriška.)

(Nadaljevanje.)

Vlak nas vozi po Kranjski ravnini, ki jo deli Sava v dva, skoro enaka dela. Na desnem bregu Save je Sorško polje. Namaka ga bistra Sora. Na Sorškem polju je mnogo lepih vasic, med njimi Podreče,

kjer se je rodil Simon Jenko, pevec Sorškega polja. Letos, meseca maja, so mu v domači vasi odkrili spominsko ploščo. Sorško polje krasé na eni strani Polhograjski Dolomiti. Med njimi nas ljubko pozdravlja Stožec ali Tolstec (1021 m), Jeterbenk (775 m), Sv. Katarina (670 m), na njej je cerkva, župnišče in nekaj hiš. V zgodnji spomladi smo večkrat poleteli iz mesta tja gor, da se nam je duša naužila pomladnih lepot in srce pomladnih čarov. Nad Sv. Katarino vidite oster vrh: to je Grmada. Če bi vas meseca julija spremila tja gor, to bi gledale vaše oči! Takrat zavete na Grmadi veliki enočjan — planinski otrok. Podoben je pomladanskemu zaspančku, samo da ima večji cvet, časo, in po njej čudovito lepe barve — pa saj je otrok planin, zato mora biti lepši. Raz Grmado je prekrasen razgled po dolini in hribih naokoli. V Polhograjskih Dolomitih zaevete spomladi tudi redka, a zelo lepa grmičasta cvetica: blagajev volčin. V naših gozdovih cvete prav zgodaj njegov manj plemeniti brat: rdeči volčin. Vse te cvetice so pa zelo strupene.

Vlak se je ustavil. To je postajališče Medno. Ime ima po vasi, ki jo vidite tam onostran ceste. Postajališče so naredili zato, da je ljudem iz Ljubljane in okolice olajšana pot do mrzle Save in tople Sore, kamor se vozijo v vročem poletju kopat se, da si ohladé telo, razživé srce. Polje, ki ga namakata Sava in Sora, je zelo lepo in rodovitno. Proti Medvodam zdaj puha železni vranec. Medvode so vas med dvema vodama, zato to ime. Tukaj prifeče v Savo — Sora. Ta se pri škofji Loki spoji v Soro iz Poljanščice, ki izvira in teče po Poljanski dolini, in iz Selščice, ki ima svoj izvor pod Ratitovcem in teče po Selški dolini. V Medvodah je velika tovarna za izdelovanje barv in lakov. Vas je zelo velika in ima jako lepe hiše, med njimi je tudi nekaj vil.

»Joj, teta Elca, kaj je pa tam na onem griču?« poizveduje Peterček.

»Vam že še povem. Prej si oglejmo nekaj drugega. Stopimo k levemu oknu. Lep bel dvorec nam blesti tam nasproti, obdan okrog in okrog z lepimi nasadi. Visoke, mogočne smreke tajinstveno ščitijo belo stavbo pred hudo uro, pred nepoklicano družbo. To je grad Goričane, last ljubljanskega knezoškoga. Pod dvorcem je vas istega imena; ondi je velika tovarna za papir ali papirnica. Pod vasjo teče Sora. A kaj je tam na drugi strani — ono sivo skalovje na griču? To je razvalina starega smledniškega gradu. O njem pripoveduje pravljica žalostno zgodbo, da je živel tam pred sto in sto leti

bogat, a zelo trdosrčen gospod. Njegov oskrbnik, imenovan valpet, je grozno mučil podložne kmete. Gorje mu je bilo, kdor se mu je zameril. Z bičem je priganjal ljudi k delu. Pobral jim je, kar so pridelali. Silen srd je naraščal med narodom. Ljudstvo je klicalo k Bogu in prosilo pomoči. Grad je pa le svatoval, veseljačil ter se posmehoval kmetovim mukam. Nekoč je strela z neba udarila v grad in končala vso brezbožno družbo. Danes se vidijo od onega gradu samo še zidovi. Lejte jih ondi v daljavi!»

Zdaj je postaja Reteče švignila mimo nas! Je mala, še zelo mlada postajica, postavljena največ v korist kopalcem v topli Sori. Vas istega imena leži na v-sprotni strani, na levi železniške proge.

(Nadaljevanje.)

Ročno delo s križnimi vbodi.

	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI
1											
2											
3											
4											
5											
6											
											7
											8
											9
											10
											11

Uganke, skrivalice in drugo.

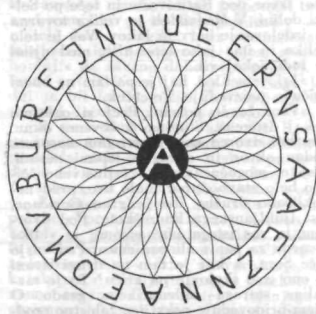
Pregovor v pravokotniku.

(A. Starec, Slatnik.)

K	T	J	M	S	R	S	R	G
A	E	N	R	E	R	E	O	L
R	I	C	V	C	N	V	A	R
P	E	A	U	E	O	Ž	I	I

Začni pri K in poišči naprej! Morda ne pojde ravno.

Preštevalnica.

Začni pri U in pazi, kako gredo loki!

Kakšen vzorec bo uvezla Marica v to tkanino?

Ključ: 1 = I III IX XI = 11

2 = II VI X = 10

3 = I V VI VII XI = 9

4 = V VI VII = 8

5 = III IV VI VIII IX = 7

6 = II III IV V VI VII VIII IX X

Rešilci in imena rešilcev — ki se sprejemajo le tekom 10 dni po izidu lista in se objavljajo le imena onih rešilcev, ki bodo rešili vse zagonetke — v prihodnji številki. — Kdor je izžreban, naj javi na upravništvo Vrta (v Ljubljani, Sv. Petra c. 60) — ne na uredništvo! — kaj želi za nagrado.

Rešitve v 1. številki.

Magični kvadrat.

u	g	a	n	k	a
u	g	a	n	k	a
u	g	a	n	k	a
u	g	a	n	k	a
u	g	a	n	k	a
u	g	a	n	k	a

Računska uganke.

Tri mačke.

Kruh.

Začni pri hlebu, ki je načet ter ima štiri zareze, potem vzemi onega pri hlebu s 3 zarezami in končno s 2 zarezama. Ako do konca v tem redu nadaljuješ, dobiš:

»Ko je hleb kruha načet, ni več cel.«